

شهر

چهارمین نمایشگاه انفرادی عکس سروش کیایی به مدت ۱۰ روز در گالری آرته به نمایش درآمده است. سروش کیایی این بار هم بر معماری و استفاده از دوربین و فن خاص دست گذاشته است. دو زمینه‌ای که از آثار و نمایشگاه‌های این عکاس جدانشدنی است.

تصاویر سیاه و سفیدِ احاطه شده با دایره‌های سیاهی که شهر را محاصره کرده است. در این عکس‌ها، شهر خودش را به مثابه‌ی ساختمان‌های آهنی به ما نشان می‌دهد که با دایره‌های سیاهی احاطه شده است و گویی این سیاهی به زودی بر کل شهر مسلط خواهد شد. کوچکی این برج‌ها در برابر حجم زیاد سیاهی، حس خفگی را القا می‌کند که به زودی گریبان‌گیرمان خواهد شد. فرم دایره‌ای ما را در یک دور و تسلسل رها می‌کند که راه به جایی ندارد و در نهایت در تیرگی مبهم، غرق می‌کند.

زاویه دید از پایین، شکوه و عظمت این معماری‌ها را تداعی می‌کند، هیبتی که با سیاه و سفید شدن، شلوغی و بی‌نظمی در پیش‌زمینه و همچنین دوایر سیاه، فرو می‌ریزد.

زیبایی‌های زشتی که هر روز بیشتر می‌شود و این سیاهی گویی هر روز پیش‌روی می‌کند و به زودی کل صفحه‌ی سفید ما را خواهد پوشاند.